

ГОРБАЧ Катерина (23. 06. 1950, Мюнхен) — письмен-

ниця, перекладачка, публіцист. Дочка [Олексі](#) та [Анни-Галі](#), сестра [Марка](#) Горбачів. Вивчала германістику та славістику в Мюнхен. (1968–73) та Геттінген. (Німеччина, 1973– 76) університетах, в остан. захистила докторат. Від 1977 — на видавн.-ред. роботі. Від 1980 — у Франції, де 1985–88 видавала чотиримов. бюлетень правозахис. руху «Українська пресова служба». Від 1988 — гол. ред. тижневика для жінок «Максі» (Париж). Авторка зб. віршів «Звідомлення» (1968), «Мій слід на волі» (1976; обидві — Мюнхен), низки поезій, оповідань, публіцист. статей у ж. «Сучасність» (Мюнхен). Переклала нім. мовою т. 2 «Віки XVI–XVIII. Частина перша» і т. 3 «Віки XVI–XVIII. Частина друга» (обидва — Гісен, 1975) праці «Історія української літератури» М. Возняка, а також разом із А.-Г. Горбач — зб. лірики «Підсумовуючи мовчання» І. Калинця (Дармштадт, 1975) і спогади «У карнавалі історії» Л. Плюща (Відень, 1978).

[О. Є. Попович](#)

Бібліографічний опис:

Горбач Катерина / О. Є. Попович // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-31032>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).